

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

24 november 2004

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2004

VERSLAG

van het Rekenhof

Zie:

123 (2004-2005)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

Brussel, 26 november 2004
Regentschapsstraat 2
1000 BRUSSEL

N 09-3.021.198 B1

Mijnheer de Voorzitter,

BETREFT : Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2004.

Het Rekenhof heeft het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2004 onderzocht en formuleert hiernavolgend zijn opmerkingen.

Artikel 20

Dit artikel geeft een oplossing aan een ad-hocprobleem waarbij het volgens de vigerende regelgeving onmogelijk was nog een subsidie te verlenen. Naast de rechtzetting van een specifiek probleem, wijst het Rekenhof op het oneigenlijke gebruik van het programma-decreet.

Artikel 32

De regering besliste op 22 oktober 2004 vijf gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen in erfpacht te geven voor een periode van 99 jaar, gekoppeld aan een wederinhuring op 18 jaar en de optie tot verlenging met 9 jaar. De bedoeling is over de begrotingsjaren 2004 en 2005 een éénmalige begrotingsontvangst te genereren van minimaal 217.390 duizend EUR, die naast het effect van de besparingsmaatregelen, ertoe leidt dat het beoogde vorderingssaldo voor die jaren wordt gerealiseerd. De Participatie Maatschappij Vlaanderen (PMV) voert de operatie uit en schakelt een consortium van vastgoedconsulenten in voor de begeleiding van de verkoop.

Artikel 32 van het ontwerp van programmadecreet past het decreet van 29 april 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest in die zin aan dat de beoogde operaties niet als bijzondere financiële transacties worden beschouwd. Dit houdt in dat de verplichtingen om een risico- en een kosten-batenanalyse te maken, een specifieke toelichting te geven aan het parlement om vervolgens een decretale machtiging voor de transactie te kunnen bekomen, wegvallen.

Er wordt niet aangetoond dat de geplande operaties niet onder de noemer van de bijzondere financiële transacties vallen.

- Ze worden aangegaan door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest samen met haar publiek- of privaatrechtelijke instellingen.
- Het gaat om gecombineerde financiële en vastgoedoperaties met zekere risico's, die een verruiming van de middelen op korte termijn tot gevolg hebben, gecompenseerd door uitgaven op langere termijn die ten laste komen van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. In die zin kunnen ze ook worden gezien als een alternatief voor leningen, hoewel het aspect "voordeligheid" betwistbaar is.
- De Vlaamse Gemeenschap voorziet uitdrukkelijk een uitzonderingsprocedure, die dergelijke operaties uitsluit. Hieruit kan worden afgeleid dat in alle andere gevallen de bovenvermelde verplichtingen wel van toepassing zijn. De enige motivering die zij voor de uitsluiting opneemt is het afschrik-effect op mogelijke investeerders en het gegeven dat aangezien het principe van de mededinging zal worden gerespecteerd, er een waarborg bestaat dat de concurrentie zal spelen en daardoor optimale voorwaarden kunnen worden bekomen. Deze motivering gaat voorbij aan de doelstelling van het kas-, schuld- en waarborgdecreet dat een controle op dergelijke operaties⁽¹⁾ beoogt en voorziet in de nodige transparantie.

Het Rekenhof kan niet vaststellen dat wordt tegemoet gekomen aan aanbeveling 2 van de resolutie van 31 maart 1999 volgens welke er voldoende waarborgen moeten zijn opdat het voordeel van de overheid steeds wordt gevrijwaard. Elke situatie waarbij een overheidsdienst of -instelling binnen de aanvaarde voorwaarden van de transactie een verlies zou lijden als gevolg van een transactie die niet noodzakelijk is voor de goede werking van de overheidsdienst, moet worden vermeden.

Het is aan te bevelen in de memorie van toelichting van dit decreet eveneens uitvoerige documentatie en een eerste inschatting van de nettokosten en -opbrengsten op te nemen.

¹ De aanleiding tot de resolutie van 31 maart 1999 en uiteindelijk de bepalingen in het decreet waren de bijzondere financiële transacties met een fiscaal voordeel (vb. lease-in lease-out operaties) maar de definitie in het decreet was opzettelijk ruim gehouden om alle mogelijke vormen van alternatieve financieringen, behoudens PPS-constructies, in aanmerking te nemen.

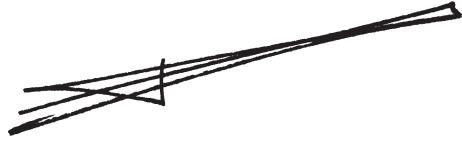
Een kopie van deze brief wordt heden, ter informatie, bezorgd aan de leden van de Vlaamse regering.

Op last :
Voor de Griffier,

J. DEBUCQUOY.
Raadsheer.

Het Rekenhof :
De Eerste Voorzitter,

F. VANSTAPEL.